

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Moszkvában megkezdődött a KGST vb ülése

Kedden Moszkvában megkezdődött a KGST végrehajtó bizottságának 105. ülése. A tanácskozáson a KGST-tagállamok és Jugoszlávia delegációi vesznek részt. A magyar küldöttséget **Marjai József** miniszterelnök-helyettes, hazánk állandó KGST-képviselője vezeti.

A végrehajtó bizottság megvitatja azokat a tapasztalatokat, amelyeket a tagországok szereztek az egyes termelési ágazatok fejlesztésének együttes tervezése terén. *Attéknítik azt is, hogyan lehetne szélesebb körben felhasználni az együttműködésnek ezt a formáját, amelynek fejlesztéséről a szocialista gazdasági integráció 1971-ben elfogadott komplex programja is szól.* Megvizsgálja az ülés a KGST energetikai, fűtő- és nyersanyagtermelési hosszú távú célprogramjának végrehajtását. In-

tézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy az 1990-ig terjedő időszakban *jobban* ki lehessen elégíteni a tagországok energiaigényét, fűtő- és nyersanyagszükségleteit.

A végrehajtó bizottság több tájékoztatót is meghallgat. A KGST szervei és a számítástechnikai együttműködési kormányközi bizottság arról számol be, hogyan fejlődik a *tagországok együttműködése a számítástechnika hét kiemelt területén.* Beszámoló hangzik el a közlekedés hosszú távú célprogramjában szereplő feladatok teljesítéséről, és megvizsgálják azt is, hogyan javíthatnák a tagországok az egymásnak szállított gépek, berendezések és járművek tartalékalkatrészekkel történő ellátását.

Zalai olaj

A kőolajlelőhelyek élettartama általában egy emberöltővel azonos: a hagyományos művelési eljárásokkal három-három és fél évtizeden át adnak olajat a kuttak. Ennyi idő alatt a tároló közetben levő olaj egynegyed, jó esetben egyharmad része termelhető ki. A dél-zalai területen levő bázakerettyei és lovászi olajmezők termelése már jó tíz éve olyan előrehaladott állapotba került, hogy kérdéssé vált a bányászok sorsa. A régi szénhidrogén-lelőhelyeket megmentette azonban a zalai olajipari szakemberek által kidolgozott másodlagos termelési eljárás.

A fiatalító művelési technológia alkalmazása nyomán valószínűk látszik, hogy a zalai olajmezők élettartama nem egy, hanem két emberöltőt tesz majd ki.

Az a másodlagos termelési módszer, ami a dél-zalai olajmezőkön bevált, sikert hozott a nagylényeli olajmezőn is. A tárolóba besajtolt széndioxid megváltoztatta a nyomásviszonyokat, s a talajrétegekben maradt olaj mélyszivattyú nélkül tört felszínre.

Januári tavaszban

Oluan szén, enuhe idő volt teanap hoau a measzokásból fölvetett télkabátokat equ-kettőre kibomboltuk, sőt akt a szabadban dolgozott, hamarosan le is vetette. Úau tartják, a kutua, nem eszi mea a telet, eau másik mondás viszont úau szól, hoau „január, február — itt a nuár!” Mi lesz az igaz? Mindenesetre örülünk a szép, tavaszias napoknak. Képeink Szeged különböző pontjain készültek, teanap délelőtt.



Az Északi városrész építőinek nagykabát nélkül is melegük volt



A Roosevelt téren játszó óvodásoknak is nehéz lett a kabát



Az első napozók a Dugonics téren



Somogyi Károlyné felvételei
Tavaszi fényben — az egetem felé

Kommunális beruházások

A közérzetben is kamatoznak

Kétféle vállalatvezetővel találkozunk a sajtó munkatársai ezekben a hetekben: az egyik türelmet kér az újságírótól, korainak tartja azt a kérdést: *mit terveznek, hova szeretnék eljutni az 1983-as esztendőben.* A másik készséggel sorolja az adatokat, tervszámokat; kimutatásokat ad segítségül, s megnyugtató szavakat: már egyeztettek a tervet a partnerekkel, a főhatóságokkal, megkötötték a szerződéseket is. Az előbbi típusú vezetőt sem érheti persze a készületlenség vádja, hiszen a munka- és működési terület sajátos vonása lehet, hogy olykor még a vállalat vezetői sem tudják pontosan, mit is hoz majd mondjuk az év második fele. E magyarázat különösen érthető, ha a Szeged kommunális ellátásáért felelős vállalatok idei programját szeretnénk megismertetni az olvasóval.

Ivóvízről, szennyvízelvezetésről, energiaellátásról, közüzemről vagy távfűtésről legyen bár szó, a bizonytalansági tényezők létét aligha vonhatjuk kétségbe.

A Vízművek és Fürdők idei tervei látványosságban keveset, értéküket, hasznukat tekintve annál többet ígérnek. A város nyolcadik vízműve, az úgynevezett Északi már épül — a városi tanács fejlesztési alapjából várhatóan 90 millió forint jut erre a célra az idén. Saját fejlesztési alapjából 30 milliót szakít ki a vízművek, jórészt rekonstrukcióra. Körülbelül 14–15 kilométernyi előregedett vízvezeték cseréjére adódik lehetőség ebben az évben is. Csatornázásra közel 40 milliót fordítanak — az újszegedi főgyűjtő rekonstrukciója viszi el ennek az összegnek a nagyját. A partifürdőn új kútra lesz szükség, a sportuszodának új sátor tetőre. A kisiskolások ottani tanmenedecéjére is megvan a pénz

— hétmillió forint —, a munkakezdés az építőiparon múlik most már.

A városiakok csak közvetve tekinthetik javukat szolgáló beruházásnak a város-gazdálkodási vállalat új telephelyén folyó munkálatokat. Mégsem törpül el az építkezés jelentősége — hiszen a parképítők és -fenn-tartók, a köztisztasági járművek vezetői, a vállalati építőbrigádok hatékonyabb munkáját segítik majd elő az új telep létesítményei. Közvetlenebb az érdekelt-ségünk a *sándorfalvi út mellett kialakítandó személtárolóhely* mielőbbi elkészülésében, hiszen ez a vállalkozás évtizedekre előre megoldja a régi gondot: a város szemétnédek deponálását. Tekintélyes összegre, 23 millió forint idei kifizetésére köthet a vállalat szerződést a kivitelezővel, az SZMMV-vel. Az idei esztendő jócskán ad munkát annak, aki a város-gazdálkodási vállalat közösségi hasznú beruházásainak sorsát akarja majd figyelemmel kísérni: bővíti a külterületi temetőket, a belvárosban új urnafal épül és indul a krematórium beruházása, folytatódik a városiakok közérzetében oly fontos szerepet játszó távfűtőművek és -vezetékek felújítása — s akkor még az új gépek, járművek, műszaki megoldások nem is kerültek szóba...

E két vállalat idei tervei hatásosan érvelnek azzal a vélekedéssel szemben, amely azt tartja: a nehezebb gazdasági helyzetben bizonyára visszaesés mutatkozik majd meg a kommunális szolgáltatások színvonalában is. Úgy véljük, s ezt bizonyítják korábbi, más közművállalatok fejlesztési elképzeléseiről szóló cikkeink is —, hogy az **urbanizációs fejlődés kivánt mértékét nem kell visszafogni.** De ehhez a beruházások körülményeiből, megalapozottabb előkészítésére, a szerződéses fegyvel-

— érvényesítésére lesz szükség. Látványos, úgynevezett „nagy építkezésekkel” valóban nem dicsekedhet a város — a föld alatti közművek állapotának megőrzésére, a köztisztaság, a közterületek rendjének megővására fordított milliók, a város üzemeltetésére szánt forintos nem tekinthetők „mutatványnak”. De értékesnek, hasznosnak annál inkább. Ráadásul a városiakok közérzetében is kamatoznak e forintosok...

Pály Katalin

Nagyobb területen terem a búza

Növénytermesztés, 1983

A hazai gabonatermesztést a világ élvonalában tartják számon, egy-egy kiemelkedően gazdálkodó magyar nagyüzem teljesítménye állja a legigényesebb nemzetközi összehasonlítást is, ennélfogva a növénytermesztés idei terve nem is irányoz elő újabb, dinamikus fejlesztést. A terv szerint a növénytermesztés az idén az elmúlt évhöz mérten 2,3 százalékkal fokozza a termelést, ám ez csak látszólag „óvatos” fejlesztési tempó; már az induló alap is túlságosan magas, és az előrelépésnél minden tonna többlethozamért valóban meg kell küzdeni. Az, hogy az idei terv az elmúlt évi jó gabonatermesztési eredményeknél is többet vár 1983-ra, alaposan feladja a leckét a nagyüzemi gazdaságok szakembereinek.

A gabonatermelés növelése 1983-ban is meghatározza a szántóföldi termeszők feladatait. Mintegy 50 000 hektárral bővül a termőterület, amely összesen 2,9 millió hektár lesz az idén. A gabona vetésterületi aránya a szántóföldi növénytermesztésben meghaladja a 60 százalékot. Legnagyobb a búza aránya, ezt a fontos növényt 1,3 millió hektáron termesztik, ennél valamivel kisebb a kukorica termőterülete, amely megközelíti az 1,2 millió hektárt. Az előirányzatok szerint a termelők növelik az árpa vetésterületének részarányát.

A célok elérésére ösztönöz

egyebek között az is, hogy az idén a búza felvásárlási ára tonnánként 60 forintra, a kukoricáé pedig 150 forintra nőtt. Továbbra is érvényben marad a gabona többlettermelési prémiuma, s a termelők szempontjából az is fontos, hogy az idén a műtrágya árát nem emelik. Az őszi kalászos gabonafélék vetésterületének felmérése szerint a gazdaságok a tervezettnél 4 százalékkal nagyobb helyet biztosítottak a búzáknak. Ez őszi „tett” volt — hiszen a kalászos gabona vetőmagja már a földben van —, a többlet azonban mindenképpen jól jön majd az idei nyári betakarításnál, és segítheti az előirányzat teljesítését. Az elmúlt évek gyakorlatát egyébként is azt mutatja, hogy a központi számításokkal összhangban vannak az üzemi tervek, és a termelői kedv a növénytermesztésben továbbra is töretlen. Mindez 1983-ban is segíti a lakossági igények kielégítését és az exportfeladatok teljesítését.

Az egyéb növények közül visszafogják a cukorrépa termesztését, miután a világgiazi árak csökkenőben vannak, és gazdaságtalan lenne az export; az előirányzott vetésterületről biztosítani lehet a belső ellátást. Az olajosmagvak termesztésénél kisebb változtatásra lehet számítani; a hozamok fokozásával igyekeznek majd ellensúlyozni a termelők a terület nem nagy, mindössze 1,5 százalékos csökkenését.

Havasi Ferenc Finnországha utazott

Havasi Ferenc, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára a Finn Szociáldemokrata Párt meghívására kedden Finnországha utazott.